

56de Møde.

Lørdag den 18de Marts, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1899 til 31te Marts 1900.

Forhandlingen genoptoges.

Gustav Hansen: Paa det foreliggende Finanslovsforslag er der opført en Række Bevillinger til Fordel for Landbruget. Det er en Masse forskellige Formaal, der søges fremmede, og Summen er jo ogsaa ret betydelig, omkring 2 1/2 Mill. Kr. Det er, mener jeg, godt og glædeligt, at Staten søger at ophjælpe og fremme Landbruget, og jeg vil for mit Vedkommende gerne være med til at stemme for enhver Bevilling inden for rimelige Grænser, som kan fremme og udvikle vort Lands vigtigste Erhverv. Til Gavn for Industrien er der ogsaa en hel Række Bevillinger, ikke saa mange og ikke saa store, men dog i alt til et Beløb af omkring 350,000 Kr. Til disse Bevillinger stiller jeg mig paa samme Maade som med Hensyn til Bevillingerne til Landbruget; jeg anser det for gavnligt, at Staten søger at fremme Industrien til Gavn for det hele Samfund. Men nu Handelen? Til den bevilges der 32,000 Kr. Det synes ikke at være noget overvættets stort Beløb i denne Forbindelse. Desto mere maa det derfor undre, at et Forslag, som af den højtærede Marineminister blev fremsat til en Bevilling, der nærmest var i Handelsstandens Interesse og var et Udtryk for et længe næret Ønske hos denne, ikke har kunnet gennemføres. Jeg sigter

herved til en Bevilling til Udsendelse af Krydserfregatten „Fyen“ til Siam og de østasiatiske Farvande. Handelsstanden har baade i Fjor og i Aar meget ønsket en saadan Udsendelse. Den tillægger et saadant Togt ganske overordentlig Betydning for den danske Handel i disse fjerne Lande, og navnlig da der var Udsigt til, at dette Togt kunde faa en Ledelse, som vilde gøre den hele Ekspedition til en ganske særlig fremragende Repræsentation for vor Nation i disse Lande, hvor den danske Handel nu begynder at røre sig, og hvor der er Udsigt til, at der kan udvikles noget betydeligt. Handelsstanden mente, at dette Togt vilde være af en ganske overordentlig Betydning og give Stødet til i høj Grad at fremme den Bevægelse, der allerede er kommen i Gang. Og Staten synes ogsaa paa en mere direkte Maade at være interesseret i, at en oversøisk Handel kommer til Udvikling. Naar en saadan oversøisk Handel kommer i frodig Vækst og i god Gang, vil man paa en ganske anden Maade og i et ganske andet Omfang være i Stand til at udnytte og drage Fordel af vor Frihavn. Det synes dog, at da vi med saa store pekuniære Ofre have faaet denne Frihavn, bør der fra enhver Side med alle Midler og med al Energi søges tilvejebragt Betingelser for, at man kan udnytte den efter det særlige Øjemed, til hvis Realisation den blev skabt. I det andet Ting synes man ogsaa at have Øje for den Betydning, et saadant Skibs Udsendelse kunde have, men alligevel stillede man sig saaledes til Bevillingen, at den ærede Minister vistnok med fuld Ret fandt sig foranlediget til at trække Forslaget tilbage.

Der er en anden Sag, som jeg vil tillade mig at omtale i denne Sammenhæng. Det er Handelsdepartementet. Som de Herrer ville vide, har Spørgsmaalet herom i mange Aar, jeg tror i 18 Aar, bestaaet og idelig været fremme, og det har været et overordentlig varmt Ønske hos hele den danske Handelsstand at faa det gennemført. Først har det været fremme i Form af et Handelsdirektorat, undertiden i Form af et Handelsministerium og nu i Form af et Handelsdepartement under Indenrigsministeriet. Det skulde være et